

SENSE CATEGORIA

La formació semipresencial: objectiu o camí?

🕒 5 d'abril de 2012 👤 XARXES 💬 11 COMENTARIS

De la mateixa manera que no dubtem que s'ha de ser especialment curós a l'hora de fixar els objectius d'aprenentatge de qualsevol acció formativa, o que hi posem una atenció especial a descriure els destinataris d'una formació, la tria de la modalitat també s'ha de tenir ben present a l'hora de planificar una activitat. Per decidir-la, cal tenir en compte, molt especialment, quatre aspectes: els objectius concrets a aconseguir, les competències que cal treballar durant el curs i que cal assolir, les característiques de les persones destinatàries (nivell de coneixements, perfil professional, interessos, localització geogràfica...) i els recursos de què es disposa.

La formació virtual i la presencial tenen els seus avantatges i els seus inconvenients, però no són, en termes absoluts, l'única sortida.

Entenem la formació semipresencial com una metodologia que combina en una mateixa activitat formativa dues modalitats d'aprenentatge: les sessions presencials i el treball en entorn virtual. També se l'ha volgut anomenar formació híbrida, formació mixta, *blended learning* o *b-learning* (per als que no tradueixen de l'anglès). Prengui el nom que prengui, el que és important és que ofereix a aprenents i docents la possibilitat de treballar per construir conjuntament el coneixement, i permet, gràcies a la interacció en diferents suports, enriquir el diàleg i afavorir l'aprenentatge globalment, ja que dóna un ventall més ampli de solucions adequades a cada acció formativa.

En un món en què les tecnologies tenen ja un pes important en tots els àmbits de la comunicació, fet que ha portat a modificar fins i tot les maneres de gestionar el coneixement de les persones, la

formació, formal o informal, no pot quedar enrere. La facilitat d'accés a aquestes tecnologies i l'immens camp de possibilitats de compartir aprenentatges que ens obren fan que sigui, ara ja, imprescindible, incorporar-les a la formació presencial, no solament pel que fa als recursos sinó també a les estratègies.

Molt probablement, d'aquí a un temps no gaire llunyà, les persones assistents a una activitat formativa no recordaran si l'han dut a terme en aula virtual o de manera presencial, perquè la formació es concebrà com un conjunt d'activitats en contextos diferents; el context es decidirà, com dèiem més amunt, segons els objectius de l'activitat i sense cap altra consideració. Tot i així, encara queden dubtes per esvaïr: la formació semipresencial arribarà a substituir la formació presencial? És només un camí per portar els aprenents cap a la formació íntegrament virtual? Què en penseu?

📖 FORMACIÓ

ENTRADA PRÈVIA

[Eines per gestionar l'ètica a les administracions públiques](#)

ENTRADA SEGÜENT

[Ètica i transparència: repte o necessitat?](#)

Comentaris a La formació semipresencial: objectiu o camí?

Sergi Gilabert ha dit:

RESPON ↩

20 D'ABRIL DE 2012 A LES 4:23 PM

Bona tarda,

Des de diversos agents implicats en la formació semipresencial es creu que el seu ús es una metodologia que permet, entre altres, adaptar el temps dels alumnes i dels formadors a les necessitats pròpies de la seva vida laboral i personal.

Fins aquí estic bastant d'acord.

Però si parlem en termes de rendibilitat, creieu que la formació semipresencial ens fa estalviar temps? O pèl contrari, la semipresencialitat fa que destinem més temps a l'activitat formativa? (tant com a formadors com en qualitat d'alumnes)